

**Nurten
ÖZKULAN**

DEPREMDEN KORKUYORUM

Bir gün Akşemsettin İlkokuluna başladım. Küçük kardeşim Nursima o okula gidiyordu. Ben sabahçı olduğum için sabahları okula gidiyordum. Nursima ise öğlenciydi. Bir sabah okula gittim. Bir sürü ders işledik.

Artık okul çıkışımız gelmişti. Annem beni okul kapısında bekliyordu. Güvenlik görevlisi kapıyı açmıştı. Ben de annemin kucağına atlamıştım. Küçük kardeşimi sıraya bırakıp eve gittik. Telefon birden çalmaya başladı. Bizi halam arıyordu. Annem dedi ki “benle hastaneye gelir misin? Annem “evet, gelirim” dedi. Halam gebeydi.

Biz Bezmialem Hastanesi'ne gittik. Doğum kontrol yeri en alt kattaydı. Yani zemindeydik. Randevuyu gerçekleştirdikten sonra sıra beklemekteydik ve kadınlar konuşuyordu. Dediler ki deprem oluyor. Hastane sallanmaya başladı. Herkes çığlık attı. Ben çok korkmuştum.

Polisler annemi, beni ve halamı dışarı çıkardı. Kardeşim okuldaydı. Kardeşime ulaşmak için öğretmeni aramaya çalıştık ama depremden dolayı hatlar kesilmişti.

Biz daha da korktuk. Hemen yola koyulduk. Kardeşimi okuldan almaya gittik.

Kardeşim çok çok ağlarken gördüm. Onu aldık. Okuldan çıktık. Merdivende oturduk. Tekrardan 3 şiddetinde deprem oldu.

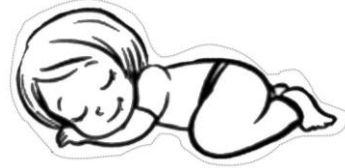
Hastanede olan deprem 10 şiddetindeydi. Etrafımızdakiler öyle söyledi. Neyse ki 1 dakika sürdü. Ölmekten kurtulduk. Babam da çok korkmuştu.

Bir gün Akşemsettin İlkokuluna başladım. Küçük kardeşim Nursima o okula gidiyordu. Ben sabahçı olduğum için sabahları okula gidiyordum. Nursima ise öğlenciydi. Bir sabah okula gittim. Bir sürü ders işledik.

Artık okul çıkışımız gelmişti. Annem beni okul kapısında bekliyordu. Güvenlik görevlisi kapıyı açmıştı. Ben de annemin kucağına atlamıştım.

Küçük kardeşimi sıraya bırakıp eve gittik. Telefon birden çalmaya başladı. Bizi halam arıyordu. Annem dedi ki “benle hastaneye gelir misin? Annem “evet, gelirim” dedi. Halam gebeydi.

Biz Bezmialem Hastanesi'ne gittik. Doğum kontrol yeri en alt kattaydı. Yani zemindeydik. Randevuyu gerçekleştirdikten sonra sıra beklemekteydik ve kadınlar konuşuyordu. Dediler ki deprem oluyor. Hastane sallanmaya başladı. Herkes çığlık attı. Ben çok korkmuştum.

Akşamı sokakta geçirdik. Annem beni okula götürmemişti. Dışarı çok soğuktu.

Annem merdivenlerden dikkatlice yukarıya çıktı. Bize eldiven, mont, şapka, ayakkabı ve eşofman takımı aldı.

Bir de halı, yastık ve çarşaf da aldı ama biz uyurken hep 1,2,3,4,5,6,7 şiddetinde depremler olmuş, ama hepsi 1 dakika sürmüş.

Artık sabah olmuştu. Deprem olmuyor zannediyorduk, aslında oluyormuş.

Biz eve çıktık. Nursima'yla çizgi film izliyorduk. Bir de artçılar oluyormuş. 8 şiddetinde deprem olmuş. Biz çok korktuk.

Sonunda deprem hiç olmamaya başladı. Biz de hayatımıza devam ettik.